

บทความวิจัย**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**

มูสตูรา ยะโกะ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ปัจจัยด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วิดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ การประพฤติปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออก ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 6,170 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู จำนวน 36 ข้อ ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการเปิดรับด้านสื่อมวลชนในเรื่องเพศ จำนวน 8 ข้อ ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ จำนวน 11 ข้อ และส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 8 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ใช้สถิติ ไค-สแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า เพศ เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 81.8 และเพศหญิงมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 94.8

การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและการเปิดรับสื่อทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, พฤติกรรมทางเพศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

RESEARCH

Studying the influencing factor to the sex behavior of Yala Rajabhad University students*Mustura Ya'kot****Abstract**

The objectives of the research is for 1) studying the influencing factor to the sex behavior of Yala Rajabhad University students. 2) Studying the relationship between the influencing factor to sex behavior and the sex behavior of Yala Rajabhad University students. The independent variables are several factors. First, the personal characteristic factor is consisted of the gender, age, educational status, house, and the relationship of their parents. Second, the nurtured factor is consisted of the culture of dictatorship, the culture of democracy and the raising of the art of neglect. Third, the factor of exposure media is many kinds of Medias such as the pornographic book, cartoons, journals, newspapers, and electronic Medias. The second variable is the student behavior i.e. the conduct, acting, expression about the sex of students. There 6,170 people are used in the study. 400 people are the sample group. There are 5 parts of instruments which consisting of 1) the personal characteristic factor in 6 items, 2)the nurture factor in 36 items, 3)the factor of receiving the Media in 8 items, 4)the sex behavior in 11 items and 5)the questionnaire of the sex behavior in 8 items. The using statistics are the Percentage, Average, Mean Deviation, Test Statistical correlation, chi – square and Pearson's correlation coefficient. The study found that the gender was associated with sexual behavior are statistically

Keywords: influencing factor, The sex behavior, Yala Rajabhad University

* Graduate students, Department of Health, Faculty of Education, Prince of Songkhla University, Pattani campus.

บทนำ

เพศนับเป็นมิติหนึ่งของมนุษยชาติและเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมวลมนุษย์มาช้านาน นับตั้งแต่มนุษย์คนแรก จูติในโลกใบนี้แล้ว ธรรมชาติได้สร้างให้มวลสรรพสัตว์น้อยใหญ่เกิดมาเป็นเพศผู้และเพศเมีย ทั้งสองเพศก็อยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสรีระของร่างกายภายใต้การควบคุมของฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิง และเกิดความต้องการตามธรรมชาติในอันที่จะจรโลงเฝ้าพันธุ์ต่อไป (พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2546: 116) ทั้งก่อให้เกิดช่วงวัยต่างๆ ของมนุษย์ และมีการเปลี่ยนแปลงของแต่ละช่วงวัยที่แตกต่างกันไป

ช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดของมนุษย์คือ วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและนับว่าเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของชีวิต และยังเป็นวัยที่มีค่าของประเทศไทย เพราะเป็นกลุ่มประชากรที่เริ่มมีบทบาทภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมเศรษฐกิจการเมือง และวัฒนธรรม วัยรุ่นถูกเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น วัยวิกฤติกาล วัยพายุบุแคม วัยเสริมสร้าง วัยแห่งการเปลี่ยนแปลง วัยที่มีความคิดอิสระ วัยถนิมสร้อย เพราะเป็นวัยที่มีอารมณ์อ่อนไหว เปลี่ยนแปลงง่าย คือชื่อที่เรียกวัยรุ่น โดยเฉพาะเมื่อได้รับสิ่งที่ไม่เป็นไปตามที่คิดที่ต้องการ หรือถูกดักเตือน สั่งสอน พฤติกรรมที่แสดงออกจะคัดค้านต่อต้าน ไม่ยอมรับและพร้อมที่จะแตกหัก (วัฒนา เต่าทอง, 2543 : 8-9) ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนาได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วพร้อมๆ กับความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ทั้งในด้านความคิดและการกระทำ ดังจะเห็นได้จากการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาในสมัยก่อนโดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของตะวันตกมากขึ้น มนุษย์มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าตัดสินใจมากขึ้น จึงส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศมากที่สุดระบบต่าง ๆ ภายในร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ มีการสร้างฮอร์โมนเพิ่มขึ้น อันส่งผลให้มีการเจริญของอวัยวะสืบพันธุ์ให้มีความสามารถในการเจริญพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและสรีระ ขณะเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และจิตใจควบคู่กันไป (สุชาติ โสมประยูร และสุพัฒน์ อีรเวชเจริญชัย, 2548: 113) ฮอร์โมนเพศที่ร่างกายสร้างออกมานั้น มีผลต่อร่างกายและจิตใจเป็นอันมาก แต่ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และสนใจเพศตรงข้าม เกิดความรู้สึกทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์ (กอบกาญจน์ มัทธิโนและคณะ, 2543: 7) ธรรมชาติของวัยทำให้เกิดความต้องการในการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งนี้เหตุผลมาจากแรงกดดันจากเพื่อน คนรัก สังคม อยากรู้อยากเห็น ต้องการต่อต้านขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการแสดงความรักและตอบสนองต่อความต้องการความรัก โดยให้เหตุผลว่าไม่เป็นไรเลยเพราะอย่างไรสักวันหนึ่งก็ต้องมีเพศสัมพันธ์อยู่ดี (Webside Pregnancy Resource Center, 2001 อ้างถึงในประทุม แป้นสุวรรณ, 2545: 15)

ผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของคูเร็กซ์โพล ปี 2541 ได้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า ความรู้เรื่องเพศรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงนั้น ได้จากเพื่อนร้อยละ 29 หนังสือร้อยละ 17 คูณอนร้อยละ 17 และได้จากการเรียนในสถานศึกษาร้อยละ 12 ส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ได้จากบิดามารดานั้น ได้จากมารดาร้อยละ 10 บิดาร้อยละ 3 ที่เหลือจากแหล่งอื่น ๆ รวมกัน (พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2542: 27) ปัจจุบันเช็กซ์ถูกมองเป็นเรื่องธรรมดาในหมู่วัยรุ่น การเล่าสู่กันฟังเรื่องเช็กซ์ก็ถือเป็นเรื่องปกติ บางครั้งจะนอนในห้องเดียวกันหลายๆ คน คู่ที่เป็นแฟนกันก็จะมีเช็กซ์ในห้องนั้นเลย หรือแม้แต่การนัดมีเช็กซ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น โปรแกรมเฟิร์ช 98 ห้องนักศึกษาสาวชายบริการ ห้องเกย์เชียงใหม่ ห้องเช็กซ์ หรือใช้บริการผ่านทางโทรศัพท์ประเภท 1900 ที่

ให้บริการเช็คชื่อนไลน์ แหล่งข้อมูลทางการวิจัยได้รายงานว่า เด็กไทยเริ่มมีเช็ชชกันเร็วขึ้น โดยทำการศึกษาในเด็กอายุ 15 ปี จำนวน 100 คน พบว่า เด็กชาย 10 คน และเด็กหญิง 4 คน เริ่มมีเช็ชชครั้งแรกกันแล้ว แม้ว่าประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมไทยจะติกรอบไม่ให้ผู้หญิงพูดเรื่องเพศ ผู้หญิงเองก็ไม่กล้าและอายที่จะพูดหรือต่อรองให้ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ สังคมก็ยังให้ความสำคัญของการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่าการคุมกำเนิด จากการวิจัยทางสาธารณสุขพบว่า ตามหน้าสถาบันการศึกษาเกือบทุกแห่ง มีเด็กซื้อยาคุมฉุกเฉินมากกว่าการซื้อถุงยางอนามัย จากการสำรวจนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาพบว่า นักเรียน 50.35 เปอร์เซ็นต์มีเพื่อนหญิงที่เคยเสียตัวในวัยเรียน (แสงสุรีย์ ทศนพูนชัย, 2545 : 139 – 140) จากการสำรวจในปี 2549 พบว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุประมาณ 17 ปี หรือเร็วกว่านั้น และ 40 % มีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยทั้งชายและหญิง โดยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ใช้ถุงยางอนามัยเพียง 30 % ซึ่งสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เนื่องจากเยาวชนเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ง่ายขึ้น วัยรุ่น 1 ใน 3 ดูเว็บไซต์โป๊ อีก 2 ใน 3 ดูวิดีโอ/วีซีดีโป๊ วัยรุ่นชายดูมากถึง 72 % (หนุ่ม “สามมี” ใช้ “ถุงยาง” กับ “ภรรยา” ก่อนมีเช็ชช, 17 กรกฎาคม 2550)

ทีมนักวิจัยของกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้ชื่อคณะทำงานศึกษาภาวะโรค นำโดยทพ. ดร.กนิษฐา บุญธรรมเจริญ ได้ทำการวิจัย พบว่า ปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพของคนไทยอันดับแรก ปี 2547 คือ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 10.1 (ทักษพล ธรรมรังสี, 2550: 58) ซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย สามารถนำไปสู่การเกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การเกิดโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง เป็นต้น นพ.มงคล ณ สงขลา รมว.สาธารณสุข (แนะใจ “ยี่ดอก พกถุง” ป้องกันเอดส์, 2550: 11) กล่าวว่า ขณะนี้สังคมไทยเผชิญปัญหาวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วทำให้เกิดปัญหาเอดส์ ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง ทั้งนี้จากการสำรวจของสำนักกระบาตวิทยา กรมควบคุมโรค ตั้งแต่ ก.ย.2547-มิ.ย.2550 พบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์ประมาณ 50% อยู่ในกลุ่มอายุ 25-34 ปี และในกลุ่มเยาวชนอายุ 15-19 ปี เพศหญิงป่วยเป็นโรคเอดส์มากกว่าเพศชาย 2 เท่า และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง เนื่องจาก ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน การสอนเรื่องเพศศึกษาไม่ครอบคลุมในทุกแห่ง และพ่อแม่ไม่กล้าพูดคุยเรื่องเพศกับลูก ส่วนปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นนั้น จากการรายงานในปี 1993 พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 85 ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยร้อยละ 20 ตั้งครรภ์ในเดือนแรกของการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 50 ตั้งครรภ์ในช่วง 6 เดือนแรก ถึงแม้วัยรุ่นบางคนแต่งงานแล้วก็ตาม ส่วนใหญ่จะถูกฝ่ายชายทิ้งไปขณะตั้งครรภ์ วัยรุ่นร้อยละ 75 วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ไม่ได้แต่งงานในช่วงเวลาที่ตั้งครรถ์นั้นได้รับการแก้ปัญหา ส่วนการเกิดโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์นั้น จากรายงานประจำปีพบว่า 1 ใน 4 ของผู้ติดเชื้อ 12 ล้านคนเป็นวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นโรคติดต่อ โรคหนองในเป็นหนึ่งในโรคที่พบมากที่สุดในปี 1992 พบว่าผู้หญิงอายุ 15-19 ปี ติดโรคนี้มากที่สุด ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเจ็บปวด เรื้อรัง เป็นหมัน ท้องนอกมดลูกและตายได้ อัตราสูงสุดของผู้ติดเชื้ออย่างรุนแรงจนต้องนำส่งโรงพยาบาลเป็นผู้หญิงอายุ 15-19 ปี (Website Pregnancy Resource Center. 2001 อ้างถึงในประทุม แป้นสุวรรณ, 2545: 15) แม้ว่าการระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ยังคงระบาดกันอย่างกว้างขวาง แต่มีเพียงร้อยละ 50 หรือครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ห่วงใยกังวลในการติดโรค ส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งยังคงไม่สนใจ และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบเสี่ยงๆ เหมือนเดิม (พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2544: 7) และปัญหาการทำแท้ง จากสรุปผลการสำรวจสถานการณ์การทำแท้งในประเทศไทย ปี 2542 พบว่า ในกลุ่มที่ทำแท้งร้อยละ 46.8 มีอายุ 24 ปีและต่ำกว่า และร้อยละ 30.0 เป็นวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี (สุวรรณา วรคามิน และนงลักษณ์ บุญไทย, 2544: 5)

อมรวิชัย นาครทรรพ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เปิดเผยว่า จากผลการสำรวจปัญหาเยาวชนไทยยุควัตถุนิยม ในการประชุมระดมความคิดเรื่องปัญหาเยาวชนในสถานศึกษา เปิดเผยว่า แนวโน้มวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์และมาทำคลอดสูงขึ้น ซึ่งเด็กวัยรุ่นระดับมัธยม-อุดมศึกษายอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจาก 16% เป็น 19% และมีวัยรุ่นต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอดเพิ่มขึ้นจาก 52,000 คน เป็น 71,000 คน ขณะเดียวกันมีอัตราเด็กอายุ 18 ปีและต่ำกว่า ถูกละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้นจาก 6.42 เป็น 31.32 คนต่อแสนประชากร ในกลุ่มอายุหรือเฉลี่ย 5,300 คนต่อปี หรือวันละ 15 คน (นํ้าอนาถสังคัมไทย ถูกข่มขืนวันละ 15 คน ฆ่าตัวตาย 2 คนต่อวัน. 10 กรกฎาคม 2550)

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น (psychosexuality) เป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ มากมาย ทั้งเป็นผลจากสารเคมีในสมองหรือฮอร์โมนในร่างกาย การอบรมเลี้ยงดู หรือเลียนแบบ การเรียนรู้หรือประสบการณ์ ความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ยึดถือทำให้คนเราเกิดการนึกคิดและรับรู้ในความเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือเอกลักษณ์ทางเพศ (gender identity) และมีการแสดงเอกลักษณ์ทางเพศปรากฏสู่ภายนอก หรือบทบาททางเพศ (gender role) ตลอดจนมีความพึงพอใจทางเพศต่อเพศใดเพศหนึ่งกับเพศตรงข้าม (heterosexual) เพศเดียวกัน (homosexual) หรือทั้งสองเพศ (bisexual) (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ, 2546: 120) การเรียนรู้ถึงพฤติกรรมทางเพศของคนเราจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากความรักและกามารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (พันธศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2545: 20)

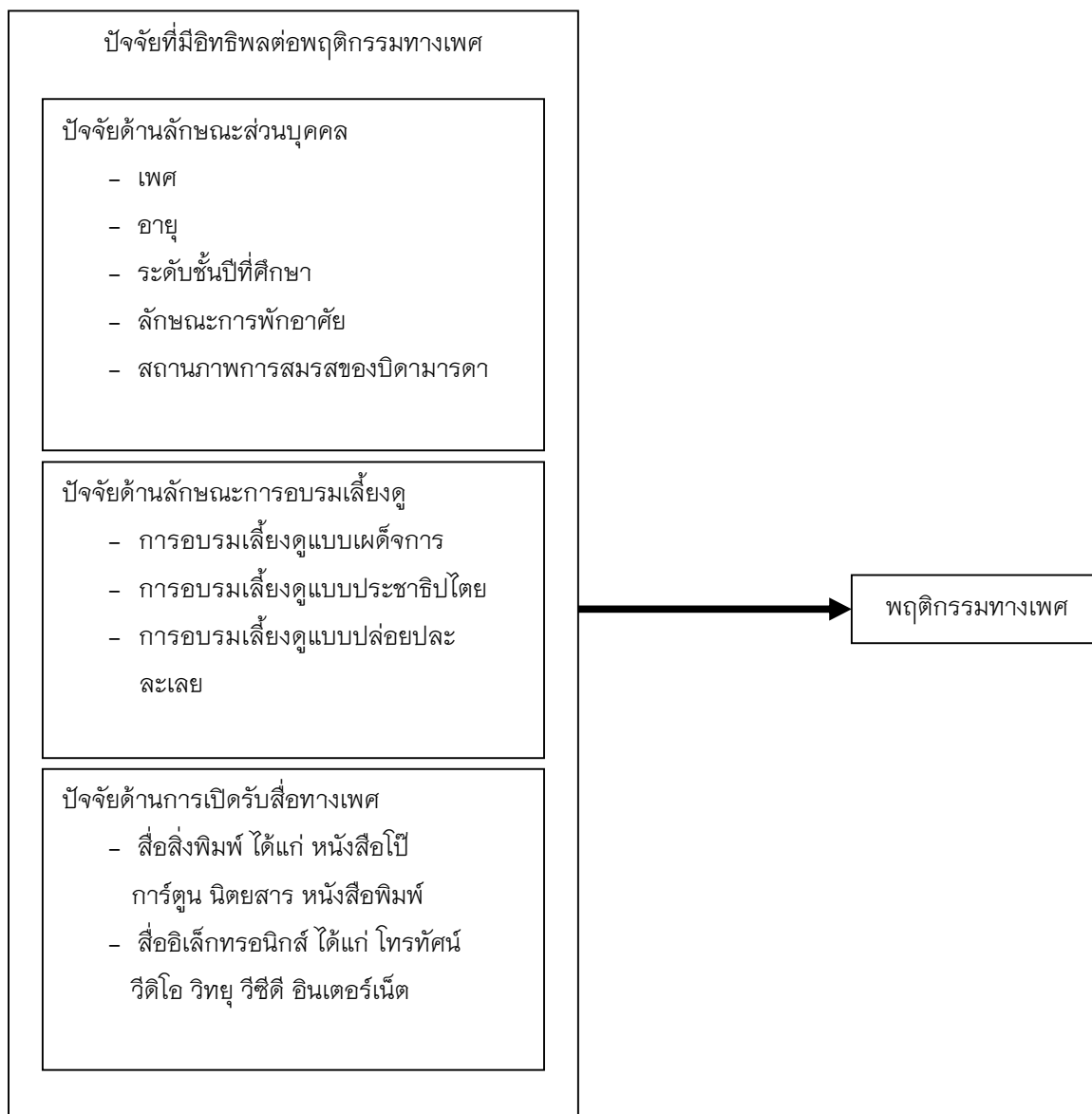
จากการสำรวจข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน/การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของผู้มารับบริการที่ศูนย์เพื่อใจวัยรุ่นโรงพยาบาลยะลา ปีงบประมาณ 2551 มีจำนวนทั้งหมด 191 ราย ปีงบประมาณ 2552 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 352 ราย และปีงบประมาณ 2553 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 360 ราย ข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน/การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะสามารถทำให้ทราบว่าปัจจัยใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และการปฏิบัติตัวในเรื่องเพศให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

กรอบแนวคิดการวิจัย**ความสำคัญและประโยชน์**

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เป็นแนวทางสำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง ในการป้องกันปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ขอบเขตของการวิจัย**ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
2. ปัจจัยด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
3. ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วีดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ การประพฤติปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออก ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาชายและหญิงภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1-4 มีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 6,170 คน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973 : 727-728)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N = ขนาดของกลุ่มประชากร
e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{6,170}{1 + (6,170 \times 0.05^2)}$$

$$= 376 \text{ คน}$$

จากจำนวนประชากรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้ศึกษาได้ข้อมูลประชากรจากรายงานจำนวนนักศึกษา ทั้งหมดจำนวน 6,170 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือ 376 คน โดยผู้ศึกษาเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

จำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ได้มาจากการสุ่มประชากรโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นที่เป็นสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling) มีสูตร ดังนี้

$$n_h = \frac{n \times N_h}{N}$$

กำหนดให้

N	แทน	ขนาดของประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาภาคปกติในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 6,170
n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 400 คน
N_h	แทน	จำนวนหน่วยตัวอย่างแต่ละกลุ่มหรือขนาดของกลุ่มแต่ละคณะ ซึ่งมี 4 คณะ
n_h	แทน	จำนวนหน่วยตัวอย่างที่จะสุ่มจากแต่ละกลุ่มหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่ม

ขนาดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะครุศาสตร์	1,406	91
คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร	1,640	106
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1,656	108
คณะวิทยาการจัดการ	1,468	95
รวม	6,170	400

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ / แบบสะดวก (Accidental / Convenience)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านและตอบเอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากร ครอบคลุม การเปิดรับสื่อทางเพศ เครื่องมือที่เหมาะสมในการศึกษาในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา คณะที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน และสถานภาพการสมรสของบิดามารดา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ มีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ การตอบคำถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 1) มากอย่างยิ่ง 2) มาก 3) ปานกลาง 4) น้อย และ 5) ไม่มี

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ข้อความเชิงนิมมาน (ด้านบวก)

มากอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่มี	ให้ 1 คะแนน

ข้อความเชิงนิเสธ (ด้านลบ)

มากอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
มาก	ให้ 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่มี	ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ วิดีโอ วิทยุ ซีดี อินเทอร์เน็ต มีคำถามทั้งหมด 8 ข้อ การตอบคำถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 1) มากที่สุด 2) มาก 3) ปานกลาง 4) น้อย และ 5) ไม่เคยเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ข้อความเชิงนิมมาน (ด้านบวก)

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้ 1 คะแนน

ข้อความเชิงนิเสธ (ด้านลบ)

มากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
มาก	ให้ 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้ 5 คะแนน

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ เป็นคำถามเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออก เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การจับมือถือแขน การโอบกอด การหอมจูบ และการมีเพศสัมพันธ์ มีคำถามทั้งหมด 4 ข้อ คำถามปลายปิด จำนวน 3 ข้อ คำถามปลายเปิด 1 ข้อ โดยมี 8 ข้อย่อย ชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก มี ใช่ ไม่ใช่ โดยมีเกณฑ์คะแนนคือ

ตอบใช่	ให้ 1 คะแนน
ตอบไม่ใช่	ให้ 0 คะแนน

ดังนั้น คะแนนรวมมีค่าอยู่ในระหว่าง 0-8 คะแนน ร้อยละ 0-100

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น
2. ท่านหาทางออกอย่างไรเมื่อมีความต้องการทางเพศ
3. ท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานช่วยให้เพิ่มความสัมพันธ์ที่ีระหว่างคู่รักหรือไม่
4. การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศควรอยู่บนขอบเขตของประเพณี วัฒนธรรมและศาสนาหรือไม่อย่างไร
5. ถ้าท่านมีคู่รักหรือแฟน ท่านจะแสดงความรักโดยการโอบกอด หอมจูบหรือไม่ เพราะเหตุใด
6. ในวงเพื่อนสนิทของท่าน เขาคิดอย่างไรกับเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น
8. ท่านมีแนวทางหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของกลุ่มนักศึกษาอย่างไร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นนี้ได้นำดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือจากอาจารย์ในแต่ละคณะ เพื่อรับทราบและอนุญาตเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยเข้าพบและแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียด ดังนี้

1. ใช้ค่าร้อยละในการอธิบายข้อมูลด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา คณะที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน และสถานภาพการสมรสของบิดามารดา ข้อมูลด้านครอบครัว ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ข้อมูลด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ การดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ วีดิโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือโป๊ อ่านนวนิยาย การ์ตูนที่สื่อทางเพศ
2. ทดสอบความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรเชิงคุณภาพใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square) และตัวแปรเชิงคุณภาพใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Correlation's Pearson product moment)

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.0 และเพศชาย ร้อยละ 37.0 อายุเฉลี่ย 20.94 ปี โดยกลุ่มอายุ 21 ปี ร้อยละ 24.5 รองลงมา อายุ 20 ปี ร้อยละ 22.5 และอายุ 22 ปี ร้อยละ 15.0 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 27.8 รองลงมา ระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.8 และระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.0 เรียนอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 27.0 รองลงมา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ร้อยละ 26.5 และคณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 23.8 อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 36.5 รองลงมาอยู่บ้านเช่า ร้อยละ 26.8 และอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 3.0 สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 87.0 และอื่นๆ ไม่ระบุ ร้อยละ 0.5

2. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูทั้ง 3 รูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.81 เมื่อพิจารณาแต่ละรูปแบบ พบว่ารูปแบบการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมา รูปแบบเผด็จการ ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 และระดับแบบปล่อยปละละเลย ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.25

2.1 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. พ่อแม่ของท่านสอนให้ท่านปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ค่าเฉลี่ย 3.26 รองลงมา ข้อที่ 5. พ่อแม่ของท่านตั้งกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด ค่าเฉลี่ย 2.90 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8. ท่านถูกควบคุมไม่ให้อ่านหนังสือ ประเภทอื่นๆ นอกจากหนังสือเรียนเท่านั้น ค่าเฉลี่ย 2.04

2.2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4. พ่อแม่ของท่านเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน คือ มีการให้ความรัก เอาใจใส่ มีความใกล้ชิดกับบุตร ให้การสนับสนุนช่วยเหลือบุตร ค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมา ข้อที่ 5. พ่อแม่จะสนับสนุนท่านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถและความสนใจของท่าน ค่าเฉลี่ย 3.84 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 10. พ่อแม่มักจะถามเสมอว่าท่านต้องการอะไร ค่าเฉลี่ย 3.49

2.3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. สามารถไปไหนมาไหนได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน ค่าเฉลี่ย 2.51 รองลงมา ข้อที่ 4. พ่อแม่มักจะไม่รู้ถึงความรู้สึกและความต้องการของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.46 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 11. พ่อแม่ท่านไม่เคยถามเรื่องความปลอดภัยของที่พัก บ้านเช่า หอพักของท่าน ค่าเฉลี่ย 2.04

3. การเปิดรับสื่อทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจากการดู โทรทัศน์ ค่าเฉลี่ย 3.02 รองลงมา ข้อที่ 3. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจากการเล่นอินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ย 2.84 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5. ท่านได้รับรู้เรื่องเพศจากหนังสือโป๊ ค่าเฉลี่ย 2.14

4. พฤติกรรมทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มากกว่าครึ่งมีแฟนหรือคู่รัก ร้อยละ 50.3 และเคยมี ร้อยละ 13.5 เมื่อมีอารมณ์ทางเพศทำโดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 46.3 และตอบสนองโดยการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบริการทางเพศ ร้อยละ 1.3 มีพฤติกรรมทางเพศโดยคบเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 47.3 รองลงมาเพศสัมพันธ์หรือร่วมประเวณี ร้อยละ 16.3 และกอด จูบ ร้อยละ 7.0 ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับทางเพศ พบว่า ข้อที่ตอบว่า **ไม่ใช่** ข้อที่มีค่าร้อยละมาก

ที่สุด คือ ข้อที่ 4 มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เพื่อสิ่งตอบแทนหรือหารายได้ ร้อยละ 94.3 รองลงมา ข้อที่ 5. คบเพื่อนต่างเพศหรือแฟน โดยหวังมีความสัมพันธ์ทางเพศ ร้อยละ 92.8 และข้อที่มีค่าร้อยละ น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8. ถ้าวัยรุ่นรู้สึกว่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศควรอยู่ในขอบเขตของ ประเพณี ความประพฤติในเรื่องเพศก็จะอยู่ในกรอบที่สังคมยอมรับ ร้อยละ 33.3 ส่วนข้อที่ตอบว่า ใช่ และมีค่าร้อยละมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 คบเพื่อนโดยให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 85.0 ระดับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า มีพฤติกรรมทางเพศในระดับดี ร้อยละ 90.0 และมีพฤติกรรมทางเพศไม่ดี ร้อยละ 10.0

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .05 ระดับชั้นปีไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .05 ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .05 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .05 การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมทางเพศที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา นำผลการศึกษามาทบทวนตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษาพบว่า เพศ การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษาพบว่า

2.1 เพศ ผลการศึกษาพบว่า เพศที่แตกต่าง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 81.8 และเพศหญิงมีพฤติกรรมดี ร้อยละ 94.8 จะเห็นว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่าเพศชาย จากสัดส่วนแล้วจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจะมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่าเพศชาย เนื่องมาจากสังคมไทยยังมีค่านิยมมีความเชื่อที่ถูกปลูกฝังว่า เพศหญิงควรมีความนอบน้อม มีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม ไม่สมควรที่จะแสดงกิริยามารยาทต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าวัยรุ่นหญิง สอดคล้องกับ วราดา แพงพิบูลย์ (2550: 101) พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าและมีเพศสัมพันธ์บ่อยกว่าวัยรุ่นหญิง และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เกือบทุกครั้งส่วนใหญ่วัยรุ่นชายจะเป็นคนชักนำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 อายุ ผลการศึกษา พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 19 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 91.4 อายุ 20 ปี 21 ปี 22 ปี และ 23 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 88.9, 93.9, 85.0 และ 88.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันของนักศึกษา

ชายและหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่ไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า อายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเคยมีคูรัก

2.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยที่ระดับชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 95.1 ระดับชั้นปีที่ 2 ระดับชั้นปีที่ 3 และ ระดับชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 89.2, 89.2 และ 85.7 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่จากการศึกษาของ ญัฐพร สายพันธุ์ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา พบว่า ระดับชั้นปี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3.0 เท่า (95% CI 1.9 ถึง 4.6) และอนงค์ ชีระพันธ์ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น

2.4 ลักษณะการพักอาศัยกับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่.05 โดยนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 87.7 พักอยู่กับบิดาหรือมารดา อยู่บ้านเพื่อน อยู่บ้านญาติ อยู่หอพัก และ อยู่บ้านเช่า มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 94.7, 83.3, 75.0, 94.0 และ 91.6 ตามลำดับ สรุปได้ว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปวีณา สายสูง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่า สถานที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงเพศ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

2.5 สถานภาพการสมรสของบิดามารดากับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่.05 จากกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 89.9 และบิดามารดาไม่อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมดี ร้อยละ 90.4 สรุปได้ว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่จากการศึกษาของ เพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจิราภรณ์ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า บิดามารดาที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และจากการศึกษาของ วัฒนา สาระขวัญ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงในเขตเมืองได้ร้อยละ 13.90

2.6 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและการเปิดรับสื่อทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการเปิดรับสื่อทางเพศ มีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ .01

การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ พบว่าการสอนให้ลูกปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ลูกมีหน้าที่รับคำสั่งจากพ่อกับแม่ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่มีการเปิดโอกาสให้ชี้แจงเหตุผล หรือการตัดสินใจเป็นของตนเอง ซึ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวดังกล่าว ทำให้ลูกเกิดความก้าวร้าว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความคิดสร้างสรรค์ ส่วนการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะส่งผลให้เด็กเกิดนิสัยไม่ดีหลายประการ เช่น การเอาแต่ใจตนเอง ขาดระเบียบ วินัย ขาดความมีสมาธิ ขาดความรับผิดชอบเป็นต้นและถ้าครอบครัวใดให้เงินลูกไว้ใช้จ่ายตามความพอใจด้วยแล้ว ลูกมัก จะไม่เห็นคุณค่าของเงิน นอกจากนี้ ผลกระทบอาจเกิดขึ้นตามมาอีก เช่น การคบ เพื่อนที่ไม่ดี การไปมั่วสุมในสถานที่ไม่สมควรต่าง ๆ ตลอดจน อาจเป็นสาเหตุของการติดยาเสพติดได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ แสงอัมพา บำรุงธรรม (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อ และค่านิยมทางเพศ คือ การออกจากการควบคุมของครอบครัว การมีปัญหจากการควบคุมของครอบครัว

การเปิดรับสื่อทางเพศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า สื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการสื่อไปถึงคนจำนวนมาก สื่อบางประเภทมีเนื้อหาสอดแทรกในเรื่องเพศ ภาพลามก อนาจาร ไปเสียเลย สื่อต่างๆ นี้สามารถหาซื้อได้ง่ายดาย เมื่อนักศึกษามีการเปิดรับข้อมูลที่มีทั้งภาพ สี เสียงแล้ว จะเป็นสิ่งกระตุ้น ในการทำให้เกิดการอยากทำตาม เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการแสวงหา อยากทดลอง จนบางครั้งขาดการไตร่ตรองที่ดี เพราะขาดประสบการณ์ ดังนั้น สื่อมีบทบาทอย่างมากต่อวัยรุ่นในการถ่ายทอด ความรู้ ความคิดในการปฏิบัติตนที่ดี และเหมาะสมต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาของ ไตเยอร์ สีมิง และโอสีเวอร์ (1996: 309-317) ศึกษาปัจจัยในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม เกิดจากการได้รับอิทธิพลของสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ ร้อยละ 52.3 มีพฤติกรรมการดูวิดีโอภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ แสงอัมพา บำรุงธรรม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า สื่อเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อ และค่านิยมทางเพศ และจากการศึกษาของ ญัฐพร สายพันธุ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมือง จังหวัดยโสธร พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ ผู้ที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศต่ำ 1.8 เท่า (95% CI 1.1 ถึง 3.1)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

เนื่องจากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า เพศ การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการเปิดรับสื่อทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาควรมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเพศศึกษาหรืออนามัยครอบครัวให้กับนักศึกษาทุกสาขาวิชา เพื่อเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม

2. สถานศึกษาควรจัดศูนย์ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม เพื่อให้ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และหลีกเลี่ยงจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง

3. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีการอบรมเลี้ยงดูในด้านต่างๆ ให้ถูกต้อง ได้แก่ การอยู่ในสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การดูแลตัวเอง การรักษานวลสงวนตัว ค่านิยม การคบเพื่อนต่างเพศ ควรสนับสนุนให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น

4. องค์การภาครัฐควรมีนโยบายเกี่ยวกับการเผยแพร่สื่อลามกให้เข้มงวด ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ วิดีโอ วิทยุ วีซีดี อินเทอร์เน็ต ที่สื่อทางเพศ

5. มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการหรือกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้าม เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเท่านั้น จึงควรมีการศึกษากลุ่มวัยรุ่นทุกสถาบันการศึกษา และกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในนอกระบบการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาวัยรุ่นเกี่ยวกับศาสนาที่อาจสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

3. ควรมีการศึกษาวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากพฤติกรรมทางเพศที่เป็นปัญหาในปัจจุบันมีมากในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น

4. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพหรือการศึกษาในลักษณะการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและหลากหลายมากขึ้น

5. ควรมีการศึกษาวัยรุ่นในลักษณะการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research and Development : R&D) เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

บรรณานุกรม

ประทุม แป้นสุวรรณ. 2545. การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: ก๊อบปี้ แอนด์พริ้นท์ สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร. 2543 .เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

หนังสือพิมพ์

แนะใจ"ยี่ดอก พกถุง"ป้องกันเอดส์. 2550, กรกฎาคม 28. ข่าวสด. หน้า 11

วารสาร

กอบกาญจน์ มหัตถ์โนและคณะ. 2543. เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยในวัยรุ่น. วารสารวางแผนครอบครัวและประชากร. 2 (3), 7.

ทักษพล ธรรมรังสี. 2550. ปัญหาสุขภาพคนไทยวันนี้. วารสารหมออนามัย. 4 (16), 58.

พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์. 2542. วัยรุ่นกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง. วารสารหมอชาวบ้าน. 244 (21), 27.

วัฒนา เต่าทอง. 2543. สังคมไทยกับวัยรุ่น. วารสารวางแผนครอบครัวและประชากร. 1 (3), 8-9.

แสงสุรีย์ ทศนพูนชัย. 2545. วัยรุ่นกับเพศศึกษา. วารสารควอลิตี้ ออฟ โลฟ. 51 (8), 139 - 140.

สุวรรณ วรคามิน และนางลักษณ์ บุญไทย. 2544. สรุปผลการสำรวจสถานการณ์การแท้งในประเทศไทย ปี 2542 .

วารสารวางแผนครอบครัวและประชากร. 2 (4), 5

งานวิจัย

เพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์. 2545. การสำรวจเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544. งานวิจัย สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (สำเนา)

ณัฐพร สายพันธุ์. 2546. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

ดวงหทัย นุ่มนวน. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

ปรีณา สายสูง. 2541. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

ประภาพร โอภาสสวัสดิ์. 2538. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

- วรดา แพงพิบูลย์. 2550. พฤติกรรมทางเพศแบบเสรีของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่หอพัก ในเขตเทศบาลนคร เชียงราย กรณีศึกษา ชุมชนสันโค้งหลวง-สันโค้งน้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)
- วัฒนา สาระขวัญ. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- แสงอัมพา บำรุงธรรม. 2543. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมือง เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)
- อนงค์ ชีระพันธ์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

BOOK

- Dwyer, O.William, Leeming, C.Frank and Oliver, P.Diana. 1996. *Issue in Adolescent Sexuality*. Boston: Allyn and Bacon.
- Yamane Taro. 1973. *Statistics: an introductory analysis*. Third edition. Newyork: Harper and Row Publication.